

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยในนครโอคแลนด์ประเทศนิวซีแลนด์ ที่มีลักษณะพฤติกรรมเผชิญปัญหาและภูมิหลังที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1. แสดงจำนวน ร้อยละลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนเพื่อนสนิท ลักษณะการอยู่อาศัย ระยะเวลาที่พำนักอาศัย และ จำนวนเงินที่ใช้จ่ายต่อสัปดาห์

ส่วนที่ 2. แสดงค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนปัญหาการปรับตัว และคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหา โดยแยกออกเป็นแต่ละด้าน

ส่วนที่ 3. วิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมเผชิญปัญหา กับปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษาไทย

ส่วนที่ 4. วิเคราะห์ความแตกต่างของปัญหาการปรับตัว 8 ด้าน ตามลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาไทย

ส่วนที่ 1. ลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ อายุ จำนวนเพื่อนสนิท ลักษณะการอยู่อาศัย ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในนคร โศกแลนด์และ เงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์

ข้อมูลส่วนตัว		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	17	34.00
	หญิง	33	66.00
	รวม	50	100.00
อายุ	น้อยกว่า 21 ปี	8	16.00
	มากกว่า 21 ปี	42	84.00
	รวม	50	100.00
จำนวนเพื่อนสนิท	ไม่มีเพื่อนสนิทเลย	1	2.00
	น้อยกว่า 4 คน	23	46.00
	มากกว่า 4 คน	26	52.00
	รวม	50	100.00
ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในนคร โศกแลนด์	น้อยกว่า 1 ปี	19	38.00
	มากกว่า 1 ปี	31	62.00
	รวม	50	100.00
ลักษณะที่อยู่อาศัย	ลักษณะที่อยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างสูง	33	66.00
	ลักษณะที่อยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างต่ำ	17	34.00
	รวม	50	100.00
เงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์	น้อยกว่า 100 ดอลลาร์	24	48.00
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	52.00
	รวม	50	100.00

จากตารางที่ 1 แสดง จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามลักษณะภูมิหลัง ดังนี้

1. เพศ

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 50 คน แยกเป็น เพศหญิง 33 คน เพศชาย 17 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และ ร้อยละ 34 ตามลำดับ

2. อายุ

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับอายุมากกว่า 21 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 84.00 และมีอายุต่ำกว่า 21 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ

3. จำนวนเพื่อนสนิท

กลุ่มตัวอย่าง ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทมากกว่า 4 คน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 มีเพื่อนสนิทน้อยกว่า 4 คน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ส่วนผู้ที่ไม่มีเพื่อนสนิทเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

4. ระยะเวลาที่พำนักอาศัยอยู่ในนครโอ๊คแลนด์

กลุ่มตัวอย่าง มีระยะเวลาที่พำนักอยู่ในนครโอ๊คแลนด์ มากกว่า 1 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 มีระยะเวลาที่พำนักอยู่ในนครโอ๊คแลนด์ น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ตามลำดับ

5. ลักษณะที่อยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะที่อยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างแพง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และมีที่อยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างถูก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ตามลำดับ

6. ค่าใช้จ่ายต่อสัปดาห์

กลุ่มตัวอย่าง มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากกว่า 100 ดอลลาร์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และมีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์น้อยกว่า 100 ดอลลาร์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00ตามลำดับ

ส่วนที่ 2. แสดงค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนปัญหาการปรับตัว และ คะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหา โดยแยกออกเป็นแต่ละด้าน

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยในนครโอคแลนด์ แยกออกเป็น 8 ด้าน (N = 50)

ปัญหาการปรับตัว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
1. ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย	1.83	0.92	มีปัญหาเล็กน้อย
2. ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน	2.54	1.39	มีปัญหาปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	2.38	1.31	มีปัญหาเล็กน้อย
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	2.03	1.10	มีปัญหาเล็กน้อย
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	1.95	1.03	มีปัญหาเล็กน้อย
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ	1.83	1.11	มีปัญหาเล็กน้อย
7. ด้านการปรับตัวทางการเรียน	2.29	1.19	มีปัญหาปานกลาง
8. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	2.57	1.31	มีปัญหาปานกลาง
รวม	2.18	0.30	มีปัญหาเล็กน้อย

จากตารางที่ 2 พบว่าปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยในนครโอคแลนด์โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับเล็กน้อย ($X = 2.18$, $SD = 0.30$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาไทยมีปัญหาปานกลางอยู่ 3 ด้าน คือ ด้านการเงินสภาพความเป็นอยู่ และการงาน ด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และมีปัญหาระดับเล็กน้อย จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพและ

พัฒนาการทางร่างกาย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางเพศ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาของนักศึกษาไทยในนครโอ๊คแลนด์ แยกออกเป็น 12 ด้าน (N= 50)

วิธีการจัดการกับปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
1.วิธีระบายความรู้สึก	3.59	0.55	ปานกลาง
2.วิธีแสวงหาทางช่วยเหลืออื่นๆ	3.25	0.49	ปานกลาง
3.วิธีพัฒนาตนเองและมองโลกในแง่ดี	3.56	0.64	ปานกลาง
4.วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางสังคม	3.29	0.50	ปานกลาง
5.วิธีแก้ปัญหาของครอบครัว	3.43	0.77	ปานกลาง
6.วิธีหลีกเลี่ยงปัญหา	3.60	1.18	ปานกลาง
7.วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางด้านจิตวิญญาณ	2.12	0.89	น้อย
8.วิธีอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิท	4.14	0.81	มาก
9.วิธีหาแหล่งช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ	1.58	0.48	น้อย
10.วิธีหันไปทำกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น	3.22	0.47	ปานกลาง
11.วิธีใช้อารมณ์ขัน	3.92	0.84	มาก
12.วิธีใช้เทคนิคผ่อนคลาย	2.94	0.41	ปานกลาง
รวม	3.22	0.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า พฤติกรรมเผชิญปัญหาของนักศึกษาไทยในนคร โอ๊คแลนด์ โดยรวมมีระดับการใช้วิธีการต่างๆในการจัดการกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.23$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาไทยมีระดับการใช้วิธีการต่างๆในการจัดการกับปัญหาอยู่ในระดับมากอยู่ 2 ด้าน คือ วิธีอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิท และ วิธีใช้อารมณ์ขัน ระดับปานกลาง จำนวน 8 ด้าน คือ วิธีระบายความรู้สึก วิธีแสวงหาทางช่วยเหลืออื่นๆ วิธีพัฒนาตนเองและมองโลกในแง่ดี วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางสังคม วิธีแก้ปัญหของครอบครัว วิธีหลีกเลี่ยงปัญหา และวิธีหันไปทำกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น ระดับน้อย 2 ด้าน คือ วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางด้านจิตวิญญาณ และวิธีหาแหล่งช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 3. วิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมเผชิญปัญหากับการปรับตัวของนักศึกษาไทย

สมมุติฐานที่ 1 นักศึกษาไทยที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่างๆ ในการมีพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน (N = 50)

ปัญหาการปรับตัว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	2	22.29	11.15	.151
	ภายในกลุ่ม	47	3463.49	73.70	
2. ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	890.67	445.33	1.75
	ภายในกลุ่ม	47	11934.15	253.92	
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	1302.63	651.32	4.95*
	ภายในกลุ่ม	47	6180.65	131.50	
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	199.79	99.89	1.11
	ภายในกลุ่ม	47	4242.72	90.27	
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	180.00	90.00	.67
	ภายในกลุ่ม	47	6316.00	134.38	
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ	ระหว่างกลุ่ม	2	46.49	23.24	.35
	ภายในกลุ่ม	47	3101.13	65.98	
7. ด้านการปรับตัวทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	446.81	223.40	1.25
	ภายในกลุ่ม	47	8417.19	179.09	
8. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	302.133	151.066	1.25
	ภายในกลุ่ม	47	9052.688	192.610	

*p<.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 1 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้าน คือ นักศึกษาไทยที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่ต่างกัน มีปัญหาการปรับตัว ด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($F = 4.95$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหา ในระดับมาก ระดับปานกลาง และ ระดับน้อย มีปัญหาการปรับตัว ด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการแตกต่างกัน ส่วนในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย, ด้านการเงินสภาพ ความเป็นอยู่และการงาน, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม,ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้าน การปรับตัวทางเพศ, ด้านการปรับตัวทางการเรียน ,ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่า นัก ศึกษาที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับมาก ระดับปานกลาง และ ระดับน้อย ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาการปรับตัวแยกเป็น 8 ด้าน และ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาซึ่งแยกเป็นระดับคะแนน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ระดับคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาน้อย กลุ่มที่ 2 ระดับคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหปานกลาง กลุ่มที่ 3 ระดับคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหามาก (N = 50)

ปัญหาการปรับตัว	พฤติกรรมเผชิญ ปัญหา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน มาตรฐาน
1.ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย	กลุ่มที่ 1	16	27.18	7.06
	กลุ่มที่ 2	18	26.72	7.86
	กลุ่มที่ 3	16	28.31	10.53
	รวม	50	27.38	8.43
2.ด้านการเงินสภาพความเป็นอยู่ และการทำงาน	กลุ่มที่ 1	16	44.18	14.20
	กลุ่มที่ 2	18	35.61	16.00
	กลุ่มที่ 3	16	34.68	17.42
	รวม	50	38.06	16.17
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการ	กลุ่มที่ 1	16	38.31	11.37
	กลุ่มที่ 2	18	27.11	11.68
	กลุ่มที่ 3	16	27.68	11.31
	รวม	50	30.88	12.35
4.ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	กลุ่มที่ 1	16	27.00	9.28
	กลุ่มที่ 2	18	23.88	10.83
	กลุ่มที่ 3	16	22.06	7.97
	รวม	50	24.30	9.52
5.ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และ ส่วนตัว	กลุ่มที่ 1	16	31.00	12.04
	กลุ่มที่ 2	18	30.00	12.77
	กลุ่มที่ 3	16	26.50	9.53
	รวม	50	29.20	11.51
6.ด้านการปรับตัวทางเพศ	กลุ่มที่ 1	16	18.06	8.60
	กลุ่มที่ 2	18	19.44	8.88

	กลุ่มที่ 3	16	17.12	6.57
	รวม	50	18.26	8.01
7.ด้านการปรับตัวทางการเรียน	กลุ่มที่ 1	16	38.75	13.61
	กลุ่มที่ 2	18	32.55	12.62
	กลุ่มที่ 3	16	32.12	13.97
	รวม	50	34.40	13.44
8.ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	กลุ่มที่ 1	16	28.37	12.41
	กลุ่มที่ 2	18	33.33	14.67
	กลุ่มที่ 3	16	28.06	14.32
	รวม	50	30.06	13.81

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่าปัญหาการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($F = 4.95$)

จากนั้นจึงทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ เพื่อศึกษาว่ามีค่าเฉลี่ยกลุ่มใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบด้วยสถิติ Multiple Comparison วิเคราะห์ Post Hoc ของ Scheffe ได้ผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบคะแนนปัญหาการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่าง ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ กับพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน

พฤติกรรมเผชิญปัญหา	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
กลุ่มที่ 1	0.00	11.20*	10.63*
กลุ่มที่ 2		0.00	-.58
กลุ่มที่ 3			0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมเผชิญปัญหาของกลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ แตกต่างกับ กับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในกลุ่มที่ 2 กับ กลุ่มที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ กลุ่มผู้ที่มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับน้อยมีปัญหการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่า กลุ่มผู้ที่มีคะแนนการเผชิญปัญหาระดับปานกลาง และ ระดับมาก ส่วนผู้ที่มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับปานกลางกับผู้ที่มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาระดับมาก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4. วิเคราะห์ความแตกต่างของปัญหาการปรับตัว 8 ด้าน ตามลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาไทย

สมมุติฐานที่ 2 นักศึกษาไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

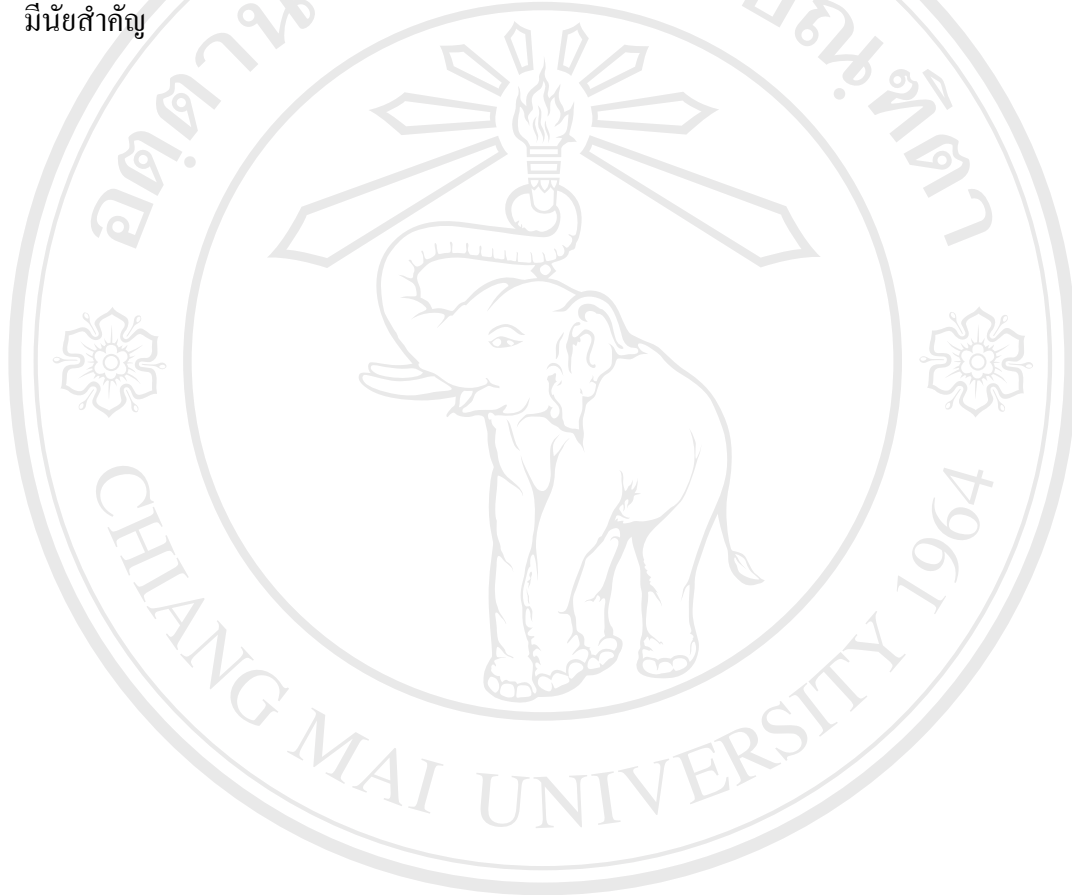
ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ ชายและหญิง (N=50)

ปัญหาการปรับตัว	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
1.ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย	ชาย	17	23.47	5.71	-2.47*
	หญิง	33	29.39	8.96	
2.ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และ การงาน	ชาย	17	36.24	15.37	-0.57
	หญิง	33	39.00	16.73	
3.ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ชาย	17	29.00	8.97	-0.77
	หญิง	33	31.85	13.81	
4.ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ชาย	17	21.29	4.79	-1.63
	หญิง	33	25.85	10.96	
5.ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ชาย	17	24.12	6.14	-2.34*
	หญิง	33	31.82	12.78	
6.ด้านการปรับตัวทางเพศ	ชาย	17	17.82	8.71	-0.27
	หญิง	33	18.48	7.77	
7.ด้านการปรับตัวทางการเรียน	ชาย	17	27.88	7.93	-2.60*
	หญิง	33	37.76	14.54	
8.ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ชาย	17	25.18	10.42	-2.27*
	หญิง	33	33.79	13.73	

*p<.05

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สมมุติฐานที่ 2 ได้รับการยอมรับเพียง 4 ด้านคือ นักศึกษาไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 คือ ด้านการปรับตัว

ทางสุขภาพและพัฒนาร่างกาย ($t = -2.47$) ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ($t = -2.34$) ด้านการปรับตัวทางการเรียน ($t = -2.60$) และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ($t = -2.27$) กล่าวคือ นักศึกษาหญิงมีปัญหการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนปัญหาการปรับตัวในด้านอื่นๆ คือ ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางเพศ พบว่านักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมุติฐาน ที่ 3 นักศึกษาไทยที่มีอายุแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ น้อยกว่า 21 ปี และมากกว่า 21 ปี (N=50)

ปัญหาการปรับตัว	อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	t
1.ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	น้อยกว่า 21 ปี	8	24.38	7.60	-1.10
	มากกว่า 21 ปี	42	27.95	8.55	
2.ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน	น้อยกว่า 21 ปี	8	28.63	14.64	-1.84
	มากกว่า 21 ปี	42	39.86	15.99	
3.ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	น้อยกว่า 21 ปี	8	22.88	7.90	-2.06*
	มากกว่า 21 ปี	42	32.40	12.53	
4.ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	น้อยกว่า 21 ปี	8	21.75	11.56	-0.82
	มากกว่า 21 ปี	42	24.79	9.17	
5.ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	น้อยกว่า 21 ปี	8	22.88	10.40	-1.73
	มากกว่า 21 ปี	42	30.40	11.43	
6.ด้านการปรับตัวทางเพศ	น้อยกว่า 21 ปี	8	16.88	7.20	-0.53
	มากกว่า 21 ปี	42	18.52	8.21	
7.ด้านการปรับตัวทางการเรียน	น้อยกว่า 21 ปี	8	31.38	13.19	-0.69
	มากกว่า 21 ปี	42	34.98	13.58	
8. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา	น้อยกว่า 21 ปี	8	28.88	14.93	-0.46
	มากกว่า 21 ปี	42	31.24	13.07	

*p<.05

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สมมุติฐานที่ 3 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้านคือ นักศึกษาไทยที่มีอายุมาก มีปัญหาการปรับตัวมากกว่านักศึกษาไทยที่มีอายุน้อยในด้าน กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($t = -2.06$) ส่วนปัญหาการปรับตัวในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางเพศ, ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่านักศึกษาไทยที่มีอายุมาก กับนักศึกษาไทยที่มีอายุน้อย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมุติฐานที่ 4 นักศึกษาไทยที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทต่างกัน (N=49)

ปัญหาการปรับตัว	จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
1.ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย	น้อยกว่า 4 คน	23	26.04	6.13	-1.01
	มากกว่า 4 คน	26	28.42	10.15	
2.ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่ และการทำงาน	น้อยกว่า 4 คน	23	37.26	15.62	-0.38
	มากกว่า 4 คน	26	39.04	17.17	
3.ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	น้อยกว่า 4 คน	23	29.65	9.24	-0.84
	มากกว่า 4 คน	26	32.54	14.53	
4.ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	น้อยกว่า 4 คน	23	23.61	6.99	-0.67
	มากกว่า 4 คน	26	25.38	11.26	
5.ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	น้อยกว่า 4 คน	23	27.43	9.34	-1.19
	มากกว่า 4 คน	26	31.31	12.95	
6.ด้านการปรับตัวทางเพศ	น้อยกว่า 4 คน	23	20.96	8.86	2.16*
	มากกว่า 4 คน	26	16.19	6.55	
7.ด้านการปรับตัวทางการเรียน	น้อยกว่า 4 คน	23	32.57	10.31	-0.99
	มากกว่า 4 คน	26	36.31	15.87	
8.ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	น้อยกว่า 4 คน	23	30.39	12.32	-0.41
	มากกว่า 4 คน	26	31.92	14.05	

*p<.05

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 4 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้าน คือ นักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทมาก มีปัญหาการปรับตัวน้อยกว่านักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทน้อย ในด้านการปรับตัวทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t = 2.16$) ส่วนในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่านักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทมาก กับนักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทน้อย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมุติฐานที่ 5 นักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกันมีปัญหาในการปรับตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการอยู่อาศัยต่างกัน (N=50)

ปัญหาการปรับตัว	ลักษณะการอยู่อาศัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
1.ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย	ราคาห้องข้างสูง	33	26.88	7.94	-.87
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	28.35	9.51	
2.ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน	ราคาห้องข้างสูง	33	38.27	15.90	-.54
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	37.65	17.19	
3.ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ราคาห้องข้างสูง	33	30.06	10.31	-1.20
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	32.47	15.84	
4.ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ราคาห้องข้างสูง	33	24.36	9.25	-.56
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	24.18	10.33	
5.ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ราคาห้องข้างสูง	33	28.58	10.32	-.91
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	30.41	13.81	
6.ด้านการปรับตัวทางเพศ	ราคาห้องข้างสูง	33	19.21	7.77	.58
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	16.41	8.40	
7.ด้านการปรับตัวทางการเรียน	ราคาห้องข้างสูง	33	32.94	11.95	-1.34
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	37.24	15.99	
8.ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ราคาห้องข้างสูง	33	29.70	11.63	-.85
	ราคาห้องข้างต่ำ	17	33.12	16.08	

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 5 ไม่ยอมรับสมมุติฐาน คือ นักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกันทั้ง 8 ด้านคือ ด้านสุขภาพ และพัฒนาการทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางเพศ, ด้านการปรับตัวทางการเรียน, ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา กล่าวคือนักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างสูง กับ นักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างต่ำ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมุติฐานที่ 6 นักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยอยู่ในนคร โอ๊คแลนด์แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยอยู่ในนคร โอ๊คแลนด์ต่างกัน (N=50)

ปัญหาการปรับตัว	ระยะเวลาที่พำนักอาศัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
1.ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	ต่ำกว่า 1 ปี	19	26.00	8.77	-.90
	มากกว่า 1 ปี	31	28.23	8.25	
2.ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน	ต่ำกว่า 1 ปี	19	38.21	16.53	.051
	มากกว่า 1 ปี	31	37.97	16.23	
3.ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ต่ำกว่า 1 ปี	19	31.63	13.48	.33
	มากกว่า 1 ปี	31	30.42	11.83	
4.ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ต่ำกว่า 1 ปี	19	24.00	9.94	-.17
	มากกว่า 1 ปี	31	24.48	9.42	
5.ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ต่ำกว่า 1 ปี	19	29.42	12.69	.11
	มากกว่า 1 ปี	31	29.06	10.95	
6.ด้านการปรับตัวทางเพศ	ต่ำกว่า 1 ปี	19	16.21	6.18	-1.43
	มากกว่า 1 ปี	31	19.52	8.82	
7.ด้านการปรับตัวทางการเรียน	ต่ำกว่า 1 ปี	19	36.63	16.11	.92
	มากกว่า 1 ปี	31	33.03	11.61	
8.ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ต่ำกว่า 1 ปี	19	33.05	12.44	.92
	มากกว่า 1 ปี	31	29.52	13.74	

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 6 ไม่ยอมรับสมมุติฐาน นักศึกษาไทย ที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยอยู่ในนคร โอคแลนด์ต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกันทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางเพศ, ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา กล่าวคือนักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยอยู่ในนคร โอคแลนด์ที่มากกว่า 1 ปี กับนักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยอยู่ในนคร โอคแลนด์ที่น้อยกว่า 1 ปี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมุติฐานที่ 7 นักศึกษาไทยที่มีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกัน (N=50)

ปัญหาการปรับตัว	เงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
1. ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	28.58	8.67	.97
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	26.27	8.28	
2. ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	28.58	15.51	.53
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	26.27	16.99	
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	32.54	13.47	.91
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	29.35	11.28	
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	25.25	10.90	.67
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	23.42	8.16	
5. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	31.71	13.50	1.48
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	26.88	8.97	
6. ด้านการปรับตัวทางเพศ	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	19.17	8.25	.77
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	17.42	7.85	
7. ด้านการปรับตัวทางการเรียน	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	38.92	13.66	2.39*
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	30.23	12.05	
8. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา	ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์	24	32.88	13.20	1.03
	มากกว่า 100 ดอลลาร์	26	29.00	13.28	

*p<.05

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 7 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้าน คือ นักศึกษาไทยที่เงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 คือ ด้านการปรับตัวทางการเรียน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์ มีปัญหาการปรับตัวมากกว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากกว่า 100 ดอลลาร์ ($t = 2.39$) ส่วนในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และส่วนตัว และ ด้านการปรับตัวทางเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์ และ นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากกว่า 100 ดอลลาร์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ